

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.III.119/2025/10.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. január 14. napján a megismételt eljárásban megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 21. napján kelt 22.B.13/2022/105. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja akként, hogy

Terhelt1 I.r. vádlott terhére megállapított csalás büntetténél a társtetteskénti elkövetés megállapítását mellőzi,

Néhai sértett1 magánfél által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, a polgári jogi igényhez kapcsolódó illetékfizetési kötelezettséget mellőzi,

Terhelt1 I.r. vádlottal szemben mindösszesen 3.308.463,- (Hárommillió-háromszázszáznyolcezer-négyszázhatvanhárom) Ft erejéig, továbbá az Település1 szám1 helyrajzi számon, természetben cím1. szám alatt elfekvő ingatlan tekintetében vagyonekobjást rendel el.

Megállapítja, hogy Terhelt1 I.r. vádlott 2021. november 19-ig volt letartóztatásban, ennek megfelelően a szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által 2021. november 19-ig eltelt időt kell beszámítani, míg a szabadságvesztésbe beszámításra kerülő bűnügyi felügyelet kezdő napja 2021. november 20.

Terhelt1 I.r. vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításával kapcsolatos rendelkezést kiegészíti azzal, hogy az 5 (öt) naponkénti beszámítás után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Felhívja Terhelt1 I.r. vádlottat, hogy ha - a lefoglalás megszüntetésével érintett és részlére kiadni rendelt dolog átvételére jogosultjaként - a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a vagyonekobjás a szám2. számon kezelt és szám3. számon nyilvántartott 3000,- (háromezer) forint összegre vonatkozik.

A vádlott által 2024. június 21-től a mai napig, azaz 2026. január 14. letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s

[1] Az alapügyben Székesfehérvári Törvényszék a 2024. június 21. napján kihirdetett 22.B.13/2022/105. számú ítéletében három terhelt büntetőjogi felelősségéről döntött.

[2] *Terhelt1 I.r. vádlottat* bűnösnek mondta ki emberkereskedelem és kényszermunka büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés a/ pont I. fordulat, (4) bekezdés 1. tétel], valamint társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a/ pontja]. Ezért halmazati büntetésül 8 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A vádlottal szemben vagyoneklobzást rendelt el a lefoglalt 3000 € készpénzre, továbbá 2.618.950 Ft összeg erejéig. sértett1 magánfél kötelezte 1.367.844 forint polgári jogi igény, illetve ezen összeg után 82.071 forint illeték megfizetésére. Rendelkezett az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[3] *Terhelt2 II.r. vádlott* bűnösségét megállapította társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés a/ pontjának III. fordulata, (5) bekezdés 1. tétel b/ pont], társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont bc/ alpont, (3) bekezdés b/ pont], társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont bc/ alpont, (3) bekezdés b/ pont], társtettesként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§], valamint társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért őt halmazati büntetésül 8 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítéli. Megállapította, hogy a II.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A vádlottal szemben vagyoneklobzást rendelt el 992.250 Ft erejéig.

[4] *Terhelt3 III.r. vádlott* bűnösségét megállapította társtettesként elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetében [Btk. 192.§ (2) bekezdés a/ pontjának III. fordulata, (5) bekezdés 1. tétel b/ pont], társtettesként, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont bc/ alpont, (3) bekezdés b/ pont], társtettesként elkövetett csalás büntetében [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont bc/ alpont, (3) bekezdés b/ pont], társtettesként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§], valamint társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért őt halmazati büntetésül 8 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítéli. Megállapította, hogy a III.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A III.r. vádlottal szemben is vagyoneklobzást rendelt el 992.250 Ft erejéig.

[5] Rendelkezett a törvényszék a bűnjelek jogi sorsáról, valamint az I-III.r. vádlottak által egyetemlegesen fizetendő és az állam terhén maradó bűnügyi költségről.

[6] A kétoldalú fellebbezések folytán másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a 2024. november 6. napján hozott Bf.III.94/2024/20. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét mindhárom vádlott tekintetében megváltoztatta.

[7] Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rendbeli emberkereskedelem és kényszermunka büntetésében [Btk. 192.§ (3) bekezdés 10. fordulat] is, a terhére megállapított csalás büntetésénél a társtetteskénti elkövetés megállapítását mellőzte.

[8] Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottat az ellenük 1 rendbeli társtettesként, folytatólágosan elkövetett csalás büntetésének [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont, bc/, alpont, (3) bekezdés b/ pont], 1 rendbeli társtettesként elkövetett csalás büntetésének [Btk. 373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont bc/ alpont, (3) bekezdés b/ pont] vádjá alól felmentette.

[9] Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott szabadságvesztésének tartamát 5-5 évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5-5 évre enyhítette.

[10] sértett1 magánfél által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, a polgári jogi igényhez kapcsolódó illetékfizetési kötelezettséget mellőzte; Terhelt1 I.r. vádlottal szemben 3.308.463 forint erejéig, továbbá az Település1 szám1 helyrajzi számon, természetben cím1. szám alatt elfekvő ingatlan tekintetében vagyoneklobzást rendelt el, melynek biztosítására az ingatlan 1/1 tulajdoni hányada tekintetében, míg a pénzösszegre elrendelt vagyoneklobzás biztosítása céljából a Település2 szám4 helyrajzi számú, természetben cím2. szám alatt elfekvő ¼ tulajdoni hányadára zár alá vételt rendelt el az eljárás jogerős befejezéséig.

[11] Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás összegét személyenként 747.250 forintban állapította meg.

[12] Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében helyesbítette a kényszerintézkedés időpontját és annak beszámítását, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta és rendelkezett a vádlottak által az elsőfokú ítélet óta töltött letartóztatás beszámításáról.

[13] Az ügyészi és védelmi másodfellebbezések folytán harmadfokon eljáró Kúria a 2025. szeptember 18. napján kihirdetett Bhar.II.624/2025/20. számú végzésével a Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2024. november 6. napján kihirdetett Bf.III.94/2024/20. számú ítéletét Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlott tekintetében helybenhagyta, így rájuk nézve az jogerőre emelkedett.

[14] A Kúria Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében a másodfokú bíróság ítéletét – a vagyoneklobzás biztosítása érdekében a cím1. szám alatti ingatlan 1/1 tulajdoni hányadára és a cím3. szám alatti ingatlan 1/4 tulajdoni hányadára elrendelt zár alá vételre vonatkozó rendelkezések kivételével – a Be. 625.§ (2) bekezdés b/ pontban írt súlyosítási tilalom megsértése okán - hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[15] Iránymutatása szerint a másodfokú bíróságnak megismételt másodfokú eljárást kell lefolytatni, amelyben nem lehet a felülbírálat tárgya a Terhelt1 I.r. vádlott által néhai sértett1 tekintetében elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntette miatt fennálló bűnössége vagy annak hiánya, mert az elsőfokú bíróság már jogerősen eldöntötte, hogy az nem áll fenn.

[16] Terhelt1 terhelt letartóztatását a másodfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a fellebbezések elbírálásának előkészítése során hozandó határozatáig, de legfeljebb a nem jogerős határozattal kiszabott szabadságvesztés tartamáig fenntartotta.

[17] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I.r. vádlott vonatkozásában további bűnösség megállapítása és a minősítés megváltoztatása, valamint súlyosítás érdekében jelentett be fellebbezést, míg Terhelt1 I.r. vádlott és védője felmentésért, eltérő minősítésért, továbbá enyhítésért nyújtottak be jogorvoslati kérelmet.

[18] A másodfokú eljárásban az ügyész már nem támadta a sértett1 sérelmére megvalósult emberi szabadság elleni bűncselekmény vonatkozásában megállapított tényállást, mely szerint ebben Terhelt1 I.r. vádlott részvételét nem állapította meg az elsőfokú bíróság.

[19] A *Győri Fellebbviteli Főügyészség* – a Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában megismételt másodfokú eljárásban előterjesztett - *BF.315/2025/I-I. számú átiratában* az ügyészi fellebbezést módosítva tartotta fenn, míg a védelem jogorvoslati kérelmeit alaptalannak ítélte. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű a Be. 590.§ (1) - (2) bekezdései alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartása mellett igen részletes bizonyítást vett fel, melynek során figyelemmel volt a vádlotti védekezés irányára is.

[20] A lefolytatott bizonyítás anyagának részletes elemzésével tett eleget indokolási kötelezettségének, melynek eredményeként megalapozott tényállást állapított meg azzal, hogy a tényállás részének kell tekinteni az ítélet [153] bekezdését, miszerint I.r. vádlott keresett külföldi munkalehetőséget a prostitúciós tevékenységhez sértett2nek, továbbá a [103] bekezdés utolsó mondatát, amely szerint a sértett pszichés állapota külső szemlélő számára is felismerhető volt.

[21] A vádlott sértett1 sérelmére elkövetett vagyon elleni cselekményét tettesként követte el.

[22] sértett1 sértett az elsőfokú ítélet kihirdetését követően elhunyt, ezért a tényállás [20] bekezdését mellőzni indítványozta.

[23] Rámutatott az ügyész, hogy sértett2 sértett a munkájával megszerzett keresményéből bankon keresztül 1.808.463 Ft-ot utalt át a vádlottnak, a sértett polgári jogi igényét nem érvényesítette, míg sértett1 sértett 2024. szeptember 28. napján elhunyt, ezért a sérelmükre elkövetett bűncselekménnyel okozott 1.500.000 Ft + 1.808.463 Ft erejéig a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, figyelemmel a Btk. 75.§ (1) bekezdésére, vagyonek Kobzást kell alkalmazni

[24] A nyomozás során lefoglalt táblagép, laptop és mobiltelefon vonatkozásában a lefoglalás megszüntetése mellett az ingóságokat a Be. 323.§ (1) bekezdése alapján a vagyonek Kobzás biztosítása érdekében vissza kell tartani.

[25] Összefoglalóan indítványozta az ügyész, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet változtassa meg akként, hogy állapítsa meg, miszerint Terhelt1 I.r. vádlott a terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt tettesként követte el, mondja ki őt bűnösnek további 1 rendbeli, a Btk. 342.§ (1) bekezdés c/ pontja szerinti közokirat-hamisítás büntetében, az I.r. vádlottal szemben 3.308.463 forint erejéig rendeljen el vagyonek Kobzást. Az I.r. vádlottnak kiadandó műszaki cikkeket a vagyonek Kobzás biztosítására tartsa vissza. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[26] Terhelt1 I.r. vádlott védője fellebbezése kiegészített írásbeli indokolásában úgy nyilatkozott, hogy a megismételt másodfokú eljárásban a Székesfehérvári Törvényszék 22.B.13/2022/105. számú ítélete ellen korábban bejelentett védői fellebbezést továbbra is fenntartja. Ennek célja, hogy az Ítéltábla a Be. 606.§ (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú

ítéletet megváltoztatva, a vádlott bűnösségét a Btk. 202.§ szerinti kitartottság büntetében állapítsa meg, míg a csalás büntetében mentse fel.

[27] Kifejtette, hogy a jelen ügyben, a korábbi másodfokú eljárásban 2024. október 21. napján kelt, és érkezett fellebbezés írásbeli indoklását fenntartja, azzal, hogy annak VI. pontjában – a büntetés kiszabása vonatkozásában – az idő múlását pontosítja, miszerint az a megismételt eljárásban kitűzött nyilvános ülésig több mint 5 év.

[28] A védő által hivatkozott *korábbi fellebbezés-indokolás lényege* a következő:

[29] A tényállás egyrészt részben ellentétes a rendelkezésre álló iratok tartalmával, másrészt pedig az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül vont következtetést, ezért a tényállás részben megalapozatlan. A törvényszék a szükséges és lehetséges bizonyítást lefolytatta, így a részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető.

[30] sértett1 sértett 2020. december 10. napján rögzített tanúvallomása alapján nem állapítható meg, hogy Terhelt1 I.r. vádlott oly módon vásárolta meg a sértettől az ingatlant, hogy a neki átadott 1.500.000,- Ft-ot – ugyanis a vételár kifizetésének tényleges szándéka nem állt fenn - visszavette a sértettől, azonban az adásvételi szerződésben rögzítésre került, hogy a vételár a szerződés megkötését megelőzően teljes egészében ki lett fizetve.

[31] A sértetti vallomásból az valóban következik, hogy a vételárat valaki visszavette a sértettől, hogy jelen volt az I.r. vádlott is, és hogy az az ismeretlen személy, aki visszavette a pénzt, az az eset után beszélgetett az I.r. vádlottal, és így Terhelt1nek tudomása kellett, hogy legyen a történetről. Azt viszont nem lehet belőle megállapítani, miszerint Terhelt1 szándéka arra irányult volna, hogy az ingatlan tulajdonjogát ellenérték nélkül szerezzék meg, azt, hogy a pénzt ő vette volna vissza a sértettől vagy azt, hogy a más általi elvételhez szándékosan segítséget nyújtott. De még azt sem, hogy egyáltalán tudott volna előre a más által elkövetett bűncselekményről.

[32] Idézte a védő az okiratszerkesztő ügyvéd tanú1 vallomását, miszerint az adásvételi szerződést kötő Terhelt1 I.r. vádlott és sértett1 sértett oly módon jelent meg az ügyvédi irodában, hogy már ki volt fizetve az ingatlan vételára, és azt szerepeltette is a szerződés 6. pontjában. A tanú vallomásának ez a rövid összefoglalása valóban megfelel annak, amit mondott a vételár kifizetése kapcsán a tanú (89. jkv. / utolsó bek.). Azt is mondta a tanú, hogy „nem akkora összeg, hogy erre külön emlékezni, de szerintem nem volt előttem pénzforgalom”, illetve „előttem szerintem sem pénzszámlás, sem pénzátvétel nem volt.”

[33] A védő idézte még a sértett sógornője, tanú2, gondnoka név1, továbbá a volt szomszéd, a házat végül Terhelt1től megvásárló tanú3 tanúk vallomásait, akik egyrészt eltérően hallották a történetet a sértettől, másrészt nem tudtak arról információval szolgálni, hogy az I.r. vádlott végső soron belefolyt-e a vételár visszavételébe.

A tényállás II. pontjában sértett2 sérelmére megállapított bűncselekmény kapcsán a védő kifejtette, hogy a sértett vallomását sem az édesanyja tanú4, sem tanú5 nem támasztották alá. A bizonyítékok részben ellentétesek a sértett azon állításával, miszerint a jövedelmét vagy annak egy részét átadta volna Terhelt1 részére. A bizonyítékok valóban arra engednek következtetni, hogy az I.r. vádlott részesült a sértett prostitúciós tevékenységből származó jövedelemből. Azonban sértett2 vallomása alapján sem lehet megállapítani az emberkereskedelem büntette vonatkozásában azon elkövetési magatartást, amely szerint az I.r. vádlott lett volna az, aki sértett2t szexuális cselekmény végzésére bírta volna rá. A megállapított tényekből csak azt lehet megállapítani, hogy az I.r. vádlott sértett2nel részben vagy egészben kitartatta magát.

[34] Ezért a védő kérte, hogy az ítéltábla változtassa meg a minősítést, és Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 202.§ szerint kitartottság büntetében mondja ki, a család büntetnének vádja alól pedig bizonyítottság hiánya okán mentse fel.

[35] A büntetés kiszabása vonatkozásban a védő rámutatott, hogy a törvényszék rosszul határozta meg a halmazati büntetés tételkeretét, amely nem öt évtől tizenöt évig, hanem öt évtől tizenhárom évig terjedő szabadságvesztés. Ennek értelmében az elsőfokú bíróság a középérték felett szabta ki a joghátrányt az I.r. vádlottal szemben.

[36] Terhelt1 I.r. vádlott büntetlen előéletű, és az elsőfokú ítélet meghozatala óta megszületett a harmadik gyermeke is. Az időmúlását nyomatékosabban kellett volna figyelembe vennie a törvényszéknek, amely az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig közel négy év. Ezalatt a terhelt büntetőeljárás, illetve folyamatosan kényszerintézkedés hatálya alatt állt, ebből összesen majdnem 17 hónapot letartóztatásban töltött. Mindezek alapján a kiszabott büntetés jelentős enyhítése látszik indokoltnak.

[37] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent Terhelt1 I.r. vádlott védője fenntartotta és megismételte a család büntette vádja alóli felmentés, a kitartás büntetnének megállapítását célzó eltérő minősítés és enyhítés iránti fellebbezését, illetve annak írásban kifejtett indokait, illetve kiegészítette az alábbiakkal.

[38] Leszögezte, hogy a másodfokú eljárásban hatályon kívül helyező okra nem tud hivatkozni, illetve a védelemnek bizonyítási indítványa sincsen, mert az elsőfokú bíróság már az összes bizonyítási indítványnak helyt adott, és ez eredményre is vezetett.

[39] Az I. tényállás vonatkozásában a védő hivatkozott az I.r. vádlott tekintetében hatályon kívül helyezett ítélet [93] bekezdésére, mely szerint néhai sértett1 sértett vallomásaiban „cigányokként” emlegetett ismeretlen személyek tekintetében nem sikerült adatokat felkutatni. Ezen megállapítást értelmezve tehát nem csak azt nem lehet megállapítani, hogy kik voltak még a közreműködők, hanem azt sem, hogy Terhelt1nek milyen szerepe volt ennek a bűncselekménynek az elkövetésében.

[40] A II. tényállásban sértett2 kizsákmányolása vonatkozásában a védelem a sértett vallomását elemezve, illetve tanú4 vallomása alapján jutott arra az álláspontra, hogy felmentést nem célozhat a fellebbezés, de kitart amellett, hogy ezen cselekmény nem emberkereskedelem, hanem kitartottság büntette. Az elkövetési idő tekintetében viszont utalt a védő a hatályon kívül helyezett ítélet [133] bekezdésére, mely szerint a másodfokú bíróság korrigálta a tényállást azzal, hogy az elkövetési ideje helyesen 2018. január 10 nappal kezdődött, és a terhelt elfogásáig tartott. A védő álláspontja szerint ez a vádon túlterjeszkedést eredményezett. Kétségtelen tény, hogy a vádirat és az elsőfokú ítélet a terhelt gazdagodása vonatkozásában tartalmazza azokat a banki utalásokat, amik a köztes időben történtek. A vádhoz kötöttség azonban azt jelenti, hogy a bíróság csak olyan cselekményt bírálhat el, amit a vádirat tartalmaz. Tényként rövidebb időintervallumot tartalmaz a vádirati tényállás [4.oldal], mely szerint a kizsákmányolás kezdő időpontja 2019. január 7. napja volt. Az elsőfokú bíróság erre e tényre folytatta le a bizonyítást. A büntetés kiszabása tekintetében nem mindegy, hogy hány hónapon keresztül utalt pénzt a sértett, illetve ez érinti a vagyonek károsításának a mértékét is.

[41] A védő az enyhítést célzó fellebbezés körében ismét rámutatott, hogy a nagyobb kárt okozó család büntette, illetve az emberkereskedelem és kényszerszolgálat 5-10 évig terjedő szabadságvesztést jelent, így nem emelkedik a magasabb büntetési tétel a másfélszeresére, hanem hozzáadódik, így 5-13 évig terjedő a szabadságvesztés büntetés tartama, ami azt is jelenti, hogy a középérték ily módon 9 év.

[42] Az elkövetés időtartama 22 hónap, azonban ebben volt 5 hónap Covid időszak, amikor nem végezte a prostitúciós tevékenységet a sértett. Ennek a bűncselekménynek így módon az elkövetési idő - a védelem álláspontja szerint - 17 hónap. A terhelt kiskorú gyermekek tartásáról gondoskodik. Megszületett a harmadik gyermeke is. Büntetlen előéletű, 25-26 éves volt, amikor elkövette a bűncselekményt. Nagy az időmúlás, meghaladja az 5 évet és ez a terheltnek nem volt felróható az eljárás során. Nagyrészt kényszerintézkedés hatálya alatt töltötte ezt az időszakot. Ez további enyhítő körülmény.

[43] Kérte a védő a büntetés jelentős enyhítését, hivatkozva a belső arányosság követelményére is a Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottakkal szemben kiszabott 5-5 év szabadságvesztésre figyelemmel.

[44] Az ügyész a perbeszédében fenntartotta az átiratában foglaltakat. Rámutatott, hogy a Legfőbb Ügyészség és a Kúria jogértelmezése eltér abban a tekintetben, hogy a 2020. évi V. törvény indokolása nyomán a Btk. 192.§ (5) bekezdés d/ pontjában szabályozott több ember sérelmére elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntette megállapítható-e a (2), illetve (3) és (4) bekezdéseiben rögzített teljesen eltérő elkövetési magatartások esetén, ahol a büntetési tételek sem azonosak.

[45] A fellebbviteli főügyészség elfogadta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, miszerint nem látja bizonyítottnak, hogy Terhelt1 I.r. vádlott minden kétséget kizáróan tudomással bírt volna Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak néhai sértett1 sértettel szemben tanúsított magatartásáról, elhelyezésének körülményeiről, sanyargatásáról és kizsákmányolásáról, illetve ebben bármilyen minőségben közreműködött volna. A Kúria végzésében ezt a tényállásrészt ítelt dolognak minősítette, mely a továbbiakban nem vizsgálható, mivel úgy értékelte, hogy a másodfokon eljáró ügyészség az ide vonatkozó fellebbezését visszavonta. Ilyen módon szóba sem jöhet a Btk. 192.§ (5) bekezdés d/ pontja szerinti több emberen elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetnének megállapítása, hiszen ennek a bűncselekménynek a megvalósultsága csak sértett2 sérelmére vizsgálható.

[46] Az ügyész hangsúlyozta, hogy Terhelt1 I.r. vádlott cselekvősege jóval túl mutat a Btk. 202. §-ában szabályozott kitarottság törvényi tényállásában foglaltakon, amely csupán annyit tartalmaz, hogy aki prostitúciót folytató személlyel egészben vagy részben kitaratja magát, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Számos precedens értékű eseti döntés van arra, hogy mi az a határvonal, ami mentén el kell és lehet határozni, hogy a kitarottság vagy az emberkereskedelem és kényszermunka tényállásába ütköző elkövetői magatartással állunk szemben. A kitarottság büntette akkor valósul meg, amikor egy prostituált hozzájárul ahhoz, hogy egy harmadik személy „eltartódjon” az ő keresményéből. Jelen ügyben azonban nem csak erről volt szó. Terhelt1 I.r. vádlott az ún. „love boy” módszerrel érzelmileg magához kötötte sértett2 sértettet, akinek egy közös jövőt, családot ígért. A sértett hitt benne, és látva azt, hogy nincs más megélhetési mód, a szeretett személy érdekében külföldre megy és pénzt keres, prostitúciós tevékenységgel megalapozva a vizionált párkapcsolatuk anyagi hátterét. Ezt a vádlott gátlástalanul kihasználta, a pénzküldemények további megszerzése érdekében tovább hitegette sértett2t, miközben egy másik nővel háromgyermekes családot alapított, melyet kizárólag a sértett keresményéből tartott el.

[47] A csalás tekintetében az ügyész rámutatott, hogy az elsőfokú ítélet sem tartalmaz olyat, miszerint a vádlotthoz került a pénz. Viszonyt Terhelt1 vádlott volt az, aki a sértettel kapcsolatba került, aki megbeszélte vele ezt az adásvételt. Látnia kellett a sértett kiszolgáltatott helyzetét, a szellemi leépültségét, az alkoholizmusát, magányosságát, szűkös anyagi helyzetét az ingatlan leromlott állapotát. Ezen körülmények ismeretében leszervezte az

ingatlan adásvételét, melyben jóval áron alul forgatta ki a sértettet a házából és még ezt a vételárat is visszavette tőle valaki az I.r. vádlott társaságában lévő személyek közül. Hogy a végén hová került a pénz, a csalás bűncselekményének megvalósulása szempontjából semmi relevanciája nincsen, ha a sértett valódi szándékától eltérő, tisztességtelen adásvételre került sor. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a csalás akkor is megvalósul, ha az elkövető más számára kíván jogtalan előnyhöz jutni a megtévesztő magatartás kifejtésével és ezzel kárt okoz.

[48] Az ügyész leszögezte, hogy szóba sem kerülhet a vádon való túlterjeszkedés egy természetes egységet képező bűncselekmény-sorozatnál, melynek kezdő időpontját a vádirattól eltérően a bizonyítási eljárás során feltárt okiratok tartalma alapján állapította meg a bíróság.

[49] A büntetés kiszabása körében valóban enyhítő hatású az eljárás elhúzódása és a hosszabb, kényszerintézkedés hatálya alatt eltöltött idő. A három kiskorú gyermek eltartása is a terhelt javára írható lenne, ha ez nem a terhére megállapított bűncselekményből történt volna, hanem saját munkavégzéssel megkeresett legális jövedelemből.

[50] Az ügyész ilyen bűnösségi körülmények mellett nem tartotta indokoltnak az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését, ezért az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[51] Terheltl I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője kérelméhez.

[52] Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[53] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[54] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (1) – (2) bekezdése alapján az ügyész minősítés változtatásért, illetve az I.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést. Az utóbbiak támadták a tényállást, a bűnösség megállapítást, a minősítést és a büntetéskiszabást is.

[55] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[56] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését. Azt állapította meg, hogy a törvényszék a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna. Ezért a hatályon kívül helyezés irányában megfogalmazott védői kérelemnek nincsen törvényes alapja.

[57] A Fejér Vármegyei Főügyészség B.513/2020/48. számú vádirata 2022. február 10. napján érkezett a Székesfehérvári Törvényszékre. A 2022. március 28. napján tartott előkészítő ülésen Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak a büntetőjogi felelősségüket nem ismerték el a vádiratban foglaltakkal egyezően és nem mondtak le a tárgyaláshoz való jogukról. A védők a Be. 520.§ (1) bekezdés értelmében elterjesztették a bizonyítási indítványukat, de ezek között nem szerepelt tanú6 tanúként való kihallgatása. sértett1 sértett eseti gondnokként eljáró ügyvéd 2022. április 20. napján kelt beadványában a sértett polgári jogi igényét a település4-i ingatlan adásvételi szerződésében írt vételár erejéig joghatályosan előterjesztette.

[58] A 2022. május 23-án tartott első tárgyaláson Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és Terhelt3 III.r. vádlottak nem kívántak vallomást tenni, ezért a törvényszék a nyomozati szakban tett nyilatkozataikat felolvasással tette tárgyalás anyagává. Kihallgatta tanúként tanú2 sógornőt, név1 hivatásos gondnokot, tanú7 postást, tanú8 hitelügyintézőt.

[59] A 2022. július 6. napján tartott tárgyaláson került sor tanú9 hitelügyintéző, tanú4 – sértett2 sértett édesanyja – kihallgatására. Felolvasással tette a tárgyalás anyagává az elsőfokú bíróság a nyomozás során tett releváns tanúvallomásokat, ahol az ügyész és a védelem nem indítványozta a tanúk személyes kihallgatását.

[60] A 2022. október 17. napi tárgyaláson tett vallomást sértett2 sértett, továbbá tanú5, aki külföldön a munkatársa volt, tanú12 az I.r. vádlott volt szomszédja, tanú10, tanú11, tanú11né, a II-III.r. vádlottak szomszédjai. A törvényszék igazságügyi orvos -, elmeorvos - és pszichológus-szakértőt rendelt ki sértett1 sértett elmeállapotának megvizsgálására, melyet a szakértők csak 2023. május 8. napján nyújtottak be [55. számú utóirat].

[61] A 2023. június 26. napi tárgyalás alkalmával a tárgyalást az elsőfokú bíróság a korábbi jegyzőkönyvek, illetve nyomozati vallomások ismertetésével a Be. 518.§ (3) bekezdés alapján eljárva szabályosan megismételte, mivel 6 hónapos tárgyalási időköz eltelt az előző tárgyalás óta. Meghallgatta a törvényszék a sértett1 vizsgálata során eljáró valamennyi igazságügyi szakértőt, tárgyalás anyagává téve a szakvéleményeiket.

[62] A 2023. október 18. napi tárgyaláson az elsőfokú bíróság lejátszotta sértett1 sértett tanúkihallgatásáról készült kép- és hangfelvételt, majd ismertette a releváns nyomozati iratokat, illetve a bírói szakban beszerzett, sértett1 gyámügyi eljárásában keletkezett iratokat.

[63] A 2023. november 27-i tárgyaláson került ismertetésre a leplezett eszköz alkalmazásával rögzített sms-ek és hangfelvételek Terhelt1 I.r. vádlott és sértett2 sértett viszonylatában.

[64] A 2024. január 24. napi tárgyaláson a törvényszék lejátszotta az I.r. vádlott rögzített telefonbeszélgetéseit, március 25-én kihallgatta tanú1 tanút, az adásvételi szerződést szerkesztő ügyvédet.

[65] A Fejér Vármegyei Főügyészség a 2024. március 26. napján benyújtott átiratában módosította a vádat és – változatlan tényállás mellett - Terhelt1 I.r. vádlottat - sértett1 és sértett2 sérelmére - 1 rendbeli, a Btk. 192.§ (2) bekezdés a/ pontjába ütköző és – figyelemmel a (4) bekezdés I. tételére - az (5) bekezdés b/ és d/ pontja szerint minősülő több ember sérelmére, a sértettek sanyargatásával, megtevesztéssel, illetve a sértett kiszolgáltatott helyzetét kihasználva részben munkavégzésre, részben szexuális cselekmény végzése érdekében rábírással elkövetett emberkereskedelem és kényszermunka büntetével vádolta [I-II. vádpont].

[66] A 2024. június 21. napi tárgyaláson a törvényszék ismertette a sértett1 tulajdonában volt ingatlanon fennállt közüzemi tartozások vonatkozásában beszerzett iratokat, majd a bizonyítási eljárást befejezte és ügyszakhatározatot hozott.

[67] A fent írtak szerint az elsőfokú bíróság összegyűjtötte és tárgyalás anyagává tette azon bizonyítékokat, amelyek az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek voltak.

[68] A törvényszék egymással összevetette a vádlottak, a sértettek és más tanúk vallomásait, továbbá a részletes szakértői bizonyítás eredményét, továbbá a releváns okiratok adatait.

[69] Ezeket a személyi, okirati és szakértői bizonyítékokat kimerítő részletességgel bemutatta és elemezte az ítélete 8-25. oldalán, messzemenően eleget téve az indokolási kötelezettségének.

[70] E körben a másodfokú bíróság rámutat, hogy az Alkotmánybíróság által rögzített elvek szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat indokolás [38] bekezdés; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat indokolás [89] bekezdés}. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolása az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kiterjedjen {3159/2018. (V. 16.) AB határozat indokolás [31] bekezdés, legutóbb 3173/2019. (VII. 10.) AB végzés indokolás [28]-[30] bekezdés}.

[71] A másodfokú bíróság a bizonyítékértékelés fölösleges megismétlése helyett csupán a vitatott tények körében reflektál a védelmi felvetésekre az alábbiak szerint:

[72] A nyomozó hatóság sértettlőt a Be. 81.§ (1) bekezdés és (3) bekezdés b/ pontjára tekintettel különleges bánásmódot igénylő személynek tekintve folytatta az egyes eljárási cselekményeket sértettl sértett ügyében. A 2020. december 10. napján történt tanúként való meghallgatásakor a Be. 85.§ (1) bekezdés j/ pontja alapján a különleges bánásmódot igénylő személy tanúzási kötelezettsége teljesítését kép-és hangfelvétel készítésével segítette elő a nyomozó hatóság. A kihallgatást foganatosító nyomozó, miután közölte a tanúval, hogy milyen ügyben hallgatja ki, az értelmi szintjének megfelelően, érthetően, a Be. 176.§ (1) bekezdés a/-d/ pontjában írtak közlésével figyelmeztette a tanúkihallgatás megkezdése előtt. A későbbiek során romló egészségi és pszichés állapota miatt nem került sor újabb kihallgatásra, de erre az egyéb személyi és okirati bizonyítékok tükrében nem is volt szükség.

[73] A nyomozó által feltett egyszerű kérdésekre teljesen adekvát válaszokat adó sértett világosan elmondta, hogy akarata ellenére hozta Terheltl I.r. vádlott Település2re lakni és csak azért van ott, mert nincsen hová mennie. A házat nem karta eladni, de Terheltl és számára ismeretlen más „cigányok” elvitték Település3ra egy ügyvédhez, aki „le volt fizetve” és minden papír elő volt már készítve. Vele csak aláírták a papírokat, el sem olvashatta, majd valaki az ügyvéd előtt kifizetett vételárat kivette a bukszájából.

[74] A sértett vallomásában „cigányokként” emlegetett, a családi cselekményben esetleg közreműködő további személyek tekintetében nem sikerült bizonyítékot felkutatni, ezért arra tényállást sem lehetett alapítani, hogy Terheltl I.r. vádlottnak segítséget nyújtva ki vagy kik vettek részt az ügyvédhez szállításában, továbbá a vételár visszavételében. Tekintve azonban, hogy Terheltl volt az, aki a sértettet megtévesztve rávette a számára rendkívül előnytelen adásvételre, a szerződéskötést megszervezte, a sértettet az ügyvédhez szállította, majd az ingatlant jogellenesen megszerezte, annak semmilyen jelentősége nincsen, hogy a visszavett vételár kihez került.

[75] Az ingatlan valós forgalmi értékére nem folyt az elsőfokú bíróság előtt bizonyítás, de nyilvánvaló, hogy az még leromlott állapotában is többet ért az elkövetés idején, mint 1.500.000 forint. Ebből következően akkor is bekövetkezett volna a kár, ha a sértettől nem veszik el a pénzt.

[76] Arra egyértelmű adatok álltak rendelkezésre tanú3 vallomása alapján, hogy az I.r. vádlott rendszeresen járt a település4-i ingatlanban annak megszerzése után is többedmagával szórakozni. A német szomszéd elmondta, hogy azért vette meg tőle a házat, mert nem akarta, hogy az I.r. vádlott vagy a családja odaköltözzön, ugyanis féltette tőlük a nyugalmaikat. Ebből az is következik, hogy az I.r. vádlott társaság olyan személyekből állt, akikkel szemben a sértettnek esélye sem volt ellenállni, amikor az adásvételi szerződés aláírására elvitték.

[77] Az igazságügyi elmeorvos- és pszichológus-szakértői vélemények, nyilatkozatok ismeretében elmondható, hogy sértett1 sértett „ideális” áldozat volt. Súlyos demens állapota bárki számára felismerhető volt, amit Terhelt1 I.r. vádlott gátlástalanul kihasznált.

[78] tanú2 sógornő kérte a hatóságtól sértett1 gondnokság alá helyezését 2017. június 14-én, miután a sértett májusban eltűnt a település4-i lakásáról. A per megindulása után 2017 júliusában a sértett ismeretlen helyre távozott, közvetlen hozzátartozói sem tudták, hogy Terhelt1 I.r. vádlott elköltöztette őt Település2re, a II-III.r. vádlottakhoz. Az eltűnés miatti bejelentés eredményeként derült ki, hogy a sértett háza a 2017. május 26. napján kelt adásvételi szerződés alapján Terhelt1 I.r. vádlott tulajdonába került, aki azt 2017. október 9-én tovább értékesítette – papíron 4500 euróért - tanú3 és tanú13ak.

[79] A cselekvőképeséget teljesen korlátozó gondnokság alá helyezését követően 2018. október 1. napján a gyámhatóságon tett említést arról, hogy ne a vádlottakat nevezze ki gondnoknak a hatóság, mert Terhelt1 volt az, aki papíron, a vételár tényleges kifizetése nélkül rávette a sértettet, hogy a település4-i házat adja el neki, majd elvitte sértett1öt az anyjához, hogy ne is kelljen neki később sem fizetni. Kérte, hogy intézetben helyezték el a rokonát. Ő maga nem mert feljelentést tenni Terhelt1 I.r. vádlott ellen a ház elvétele miatt.

[80] Ugyanez a jelenség tapasztalható a tényállás II. pontjában körülírt, sértett2 sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán a sértett, édesanyja tanú4 és tanú5 vallomásában, akik semmilyen terhelő információt nem szolgáltatottak Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában.

[81] Terhelt1 I.r. vádlott a felelősséget teljes mértékben hárító vallomását a tényállás II. pontjában írt cselekmény kapcsán az objektív tények azonban önmagukban cáfolták.

[82] A leplezett eszköz használatával törvényesen beszerzett telefon-lehallgatási anyag 2019. január 7. és 2020. november 16. napja között pontosan bemutatja az I.r. vádlott és sértett2 kapcsolatának mibenlétét.

[83] Itt kell megjegyezni, hogy az elkövetési időszak kezdő időpontját a lehallgatás kezdetéhez igazította az ügyész a vádiratában, melynek nyomán a tényállásba is így került annak ellenére, hogy a bizonyítás részét képező banki utalások adatai szerint már egy évvel korábban elkezdte küldeni a sértett a prostitúciós tevékenységből származó bevételét az I.r. vádlott részére.

[84] A vádhoz kötöttség [Be. 6.§ (2)-(3) bekezdés] sérelme szóba sem jöhet az elkövetési idő – bizonyítás eredményeként történő – korrekciója esetében, mivel a vádirati tényállásban

rögzített és természetes egységet képező részcselekményekből álló cselekmény körülírása nem változik, a törvényi tényállás elemeinek megfelelő konkrét tények ugyanazok [BH2025.83. I. pont].

[85] Az utalások időpontját pontosan tartalmazó banki adatok mellett a lehallgatott beszélgetésekből is egyértelműen kiderül, hogy a sértett kizsákmányolása már hosszabb ideje tart.

[86] A sértett napi rendszerességgel beszámolt telefonon az I.r. vádlottnak, hogy hány órát dolgozott eszkontként, mennyit keresett. Terhelt1 pedig megmondta, hogy mikor, mennyi pénzt küldjön neki, majd elmondta, hogy szereti. Bizonygatta, hogy más nőkkel nem tart kapcsolatot, illetve a sértett2nel együtt töltött éveket emlegette nosztalgiázva. Az I.r. vádlott rendre valamilyen sürgős fizetési kötelezettségére hivatkozott és naponta kérte újabb és újabb pénzüsszegek átutalását a sértettől, pl. arra hivatkozva, hogy 1,3 millióért egy BMW-t akar venni.

[87] Más esetben Terhelt1 a buszsofőrrel beszélt, akivel sértett2 borítékban küldött neki pénzt (2020. szeptember 28. napi hívások).

[88] Az I.r. vádlott egy név2 nevű település5-i, szobáztatással foglalkozó személlyel is kapcsolatban volt, akihez több nőt küldött munkavégzésre, többek között sértett2t is, amikor itthon tartózkodott, mert „forint nélkül vannak otthon”.

[89] Megjegyzendő, hogy név2 és tanú5 tanúként szerepeltek a Székesfehérvári Törvényszék 17.B.30/2020. számú, azonos tárgyú bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben, melyben a terhelti kör szintén Település1i volt és a szexmunkára rábírás körülményei is nagy fokú hasonlóságot mutatnak a jelen ügyben megállapított tényállásában írtakkal [Győri ítéltábla Bf.I.93/2021/33. számú ítélete].

[90] Terhelt1 I.r. vádlott ezen telefonbeszélgetésekkel azonos időszakban név3 féltékenykedő élettársának küldött sms-ekben folyamatosan arra hivatkozott, hogy mindenük abból a pénzből van, amit sértett2 keres a prostitúcióból, mert az I.r. vádlott más bevétellel nem rendelkezik. Vele kell tölteni egy kis időt, amíg nem megy vissza külföldre dolgozni, mert most hozott 1,2 millió forintot, amiből tudják folytatni az építkezést az Település1i házukban.

[91] A nyomozás adatai szerint az Település1i házat ugyan - az akkor kiskorú - tanú6 nevére vásárolták meg, de a vételár egyik felét Terhelt2, másik felét egy évvel később Terhelt1 jelenlétében fizette ki egy név4 nevű személy, akinek a felesége név5, az I.r. vádlott testvére.

[92] Nem lehet attól a tényről eltekinteni, hogy sértett2 még Terhelt1 elfogásakor, - amikor éppen 140.000 forintot adott át neki -, még mindig komolyan gondolta, hogy ő az I.r. vádlottnak az igazi élettársa, ezért őt mindvégig menteni igyekezett a tanúvallomásában. Azt sem szabad elfelejteni, hogy a sértettet és édesanyját az I.r. vádlott egész családja hosszú évek óta ismerte, velük jó viszonyban voltak, nyilvánvalóan nem kívánt nagyobb bajt okozni az élettársának, mint amekkorát önmagában jelentett, hogy elfogták és őrizetbe vették.

[93] Ezt vallomását támasztotta alá az édesanyja, illetve tanú5 is [tanú4 tanúvallomása 25-ös jkv. 6-7. oldal],

[94] Ugyanakkor a 2020 év második felében küldött – a nyomozati iratban kifotózva elfekvő - viber üzenetekből kiderül, hogy neki egy Település³ⁱ albérlet jutott, miközben az I.r. vádlott saját házába költözött az ő pénzéből, tőle nem akart gyereket, de a másik nőnek csinált kettőt, nem tölt vele időt, amikor itthon tartózkodik, nem kívánja és nem keresi. Bízni szeretne, de nem tud, „elsőből lett az utolsó”. Kifejezi sértett² sértett, hogy fel kíván hagyni a prostitúciós tevékenységgel, mert neki is vannak saját céljai, de nem az, miszerint ő legyen a nyomorult a kapcsolatukban, aki tervezget a vádlottal és megtesz mindent, hogy kilábaljanak abból a helyzetből, amibe Terhelt¹ őket belerángatta. Miközben az I.r. vádlott újabb 8-900 ezer forintot kért tőle, hogy a házon lévő tartozásra kifizesse, a sértett arra panaszkodott, hogy már fel sem hívja naponta, nem beszélget vele.

[95] Ugyanez a becsapottság, kiábrándultság, kihasználtság és megalázottság hallatszik ki a sértett² mobiltelefonjából kinyert hangüzenetekben, melyeket a fenti üzenetekkel azonos időszakban küldött az I.r. vádlottnak.

[96] A tagadásban kimerülő vádlotti védekezéssel szemben a fent részletezett bizonyítékok egyenként és egymást kiegészítve olyan zárt okozati láncot alkotnak, amely alapján a bíróság minden kétséget kizáróan meg tudta állapítani Terhelt¹ I.r. vádlott bűnösségét.

[97] A védelem által felhívott ellentmondások látszólagosak, illetve irreleváns tényekre vonatkoznak. Az érvelés a bizonyítékok eltérő mérlegelését célozza, mely a fellebbezési eljárásban - azonos bizonyítási anyag mellett - nem lehetséges, ily módon a felmentésre, illetve az eltérő minősítésre irányuló fellebbezések sem foghattak helyt.

[98] Az elsőfokú bíróság tehát a törvényesen beszerzett bizonyítékok logikus és teljes körű értékelésével nagyrészt megalapozott tényállást állapított meg.

[99] A Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint, az iratok tartalma alapján, csupán az alábbi kiegészítést kell tenni:

[100] A személyi rész [8] bekezdése akként pontos, hogy Terhelt¹ I.r. vádlott név³val él életjátszari kapcsolatban, akivel három kiskorú gyermeket nevelnek. A terhelt 2012. szeptember 19. napja óta ajándékozás címén tulajdonosa az édesanyja, féltestvére tanú⁶ és Terhelt³ III.r. vádlott által lakott Település², cím⁴. szám alatti ingatlan ¼ tulajdoni hányadának.

[101] Az *I. tényállási pontban* a [14] bekezdésben pótolni kell, hogy sértett¹ sértett 1955. december 29-én született és 2024. szeptember 28-án elhunyt. A bekezdés végén kell rögzíteni a [103] bekezdés utolsó mondatát, miszerint sértett¹ sértett demens állapota külső szemlélő számára is felismerhető volt. Állapotára tekintettel 2017. június 14. napján megindult a gondnokság alá helyezése iránti per.

[102] A [17] bekezdés úgy helyes, hogy az I.r. vádlott szándéka a sértett ingatlanának megszerzésére irányult.

[103] A [19] bekezdés úgy pontos, hogy az ingatlan tulajdonjogának csalárd megszerzésével Terhelt¹ I.r. vádlott sértett¹nek 1.500.000 forint kárt okozott.

[104] Az ítélet [23] bekezdésében rögzített határozat jogerőre emelkedésének időpontja helyesen 2018. szeptember 1. napja, a határozat formája pedig ítélet, pontos rendelkezése pedig cselekvőképességében teljesen korlátozó gondnokság alá helyezés.

[105] A *tényállás II. pontjának* [31] bekezdését korrigálja a [131] bekezdésben írtak szerint, azzal, hogy sértett2 prostitúciós tevékenysége való rábírása és kizsákmányolása elkövetési időszaka - helyesen – 2018. január 10. napjával kezdődött és 2020. november 17. napjáig tartott. sértett2 sértett 1996. április 18. napján született és a középiskolai tanulmányait félbehagyva 16 éves korától élt élettársi kapcsolatban Terhelt1 I.r. vádlottal a külföldi prostitúciós tevékenysége megkezdéséig.

[106] A [32] azzal egészítendő ki – a [153] bekezdésben írtak szerint -, hogy Terhelt1 I.r. vádlott 2019. márciusában, saját szorult anyagi helyzetére tekintettel sürgősen próbált meg prostitúciós munkát szerezni sértett2 sértett részére egy olyan ismerősénél, aki rendszeresen fogadott prostituáltakat és adott ki szobát részükre, munkavégzésre.

[107] A [33] bekezdés úgy helyes a [133] bekezdésben írtak szerint, hogy Terhelt1 I.r. vádlott nem csupán eshetőlegesen, személyes átadás, továbbá buszsofőr útján, hanem az Zrt1. útján három esetben összesen 1.200.705 Ft, az Kft1. útján három esetben összesen 414.971 Ft, míg a Magyar Posta Zrt. útján egy esetben 600 € címzettje volt pénztulásnak sértett2 sértett részéről. Ezen hét utalás a 2018. január 10. napjától 2018. december 6. napjáig terjedő időszakot ölelte fel. Az I.r. vádlott *legalább* 1.808.463 forinttal gazdagodott sértett2 prostitúciós tevékenységéből.

[108] A [33] bekezdés végén kel rögzíteni, hogy a bűncselekmény elkövetési ideje alatt; 2018. május 22. napján szerezte meg adásvétel címén az akkor 17 éves, saját jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkező tanú6, az I.r. vádlott féltestvére annak az Település1, cím5. szám alatti ingatlannak a teljes tulajdoni hányadát, amelyben ténylegesen Terhelt1 lakott az élettársával és kiskorú gyermekeivel, melyet részben ő fizetett ki, majd ő bővített ki és újított fel. tanú6 ebben az időben édesanyjával, a II.r. vádlottal és a III.r. vádlottal élt egy háztartásban, a Település2e házban.

[109] A fenti kiegészítésekkel immár teljesen megalapozott tényállást az ítéltábla is irányadónak tekintette és a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint ennek alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[110] A törvényszék okszerűen következtetett Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a terhére rótt bűncselekményeket, a vagyon elleni cselekmény minősítése azonban – az ügyészi álláspontnak megfelelően - korrekciót igényel, továbbá a jogi indokolást is ki kell egészíteni.

[111] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét a sértett1 sérelmére elkövetett csalás büntetében.

[112] A Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő és büntetendő csalás bűntettét az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart, és ezzel kárt okoz.

[113] Jelen ügyben irányadó tényállás szerint Terhelt1 I.r. vádlott célja az ingatlan – ellenszolgáltatás nélkül történő - megszerzése volt, melynek érdekében megtevesztette a súlyosan demens sértettet abban a kérdésben, hogy megfizeti a kialakult vételárat. Az elkövetési tárgy tehát nem a vételár, hanem az ingatlan.

[114] Ezért nincsen annak jelentősége az elkövetői alakzat szempontjából, hogy voltak-e közreműködő személyek, akik segítséget nyújtottak az I.r. vádlottnak a sértett szállításában, illetve a kifizetett vételár visszavételében. Ebből következik, hogy az elkövetési magatartást nem társtettesként, hanem egyedül, saját érdekében kifejtő Terhelt1 I.r. vádlott a csalás önálló tette a Btk. 13.§ (1) bekezdés szerint.

[115] A pénzben kifejezhető kár az elvesztett ingatlan értéke, mely az adásvételi szerződés szerint 1,5 millió forintban került meghatározásra. A közüzemi díjak kifizetése az I.r. vádlott részéről azt a célt szolgálták, hogy tehermentesen el tudja adni az ingatlant, tehát egyfajta befektetésnek tekinthető a jogtalan haszonszerzés érdekében, nem pedig kár megtérülésnek.

[116] A törvényszék helytállóan volt le következtetést Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségére a sértett2 sérelmére elkövetett a Btk. 192.§ (2) bekezdés a/ pontja I. fordulata és a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő emberkereskedelem és kényszermunka bűntettében.

[117] Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a védő által kívánt minősítés; a Btk. 202.§ szerinti kitartottság bűntettétől való elhatárolásban bírói gyakorlat a prostitúciót folytató személy helyzetét tekinti mérvadónak.

[118] A prostitúciós bűncselekményeknek a prostituált jellemzően nem sértettje, ezért, ha a kényszermunkához szükséges sértetti minősége létrejön, a cselekményt kényszermunkaként, annak is a minősített eseteként kell értékelni [Btk. 192. § (4) bekezdés]. Ehhez az szükséges, hogy Btk. 192.§ (2) bekezdésében írt elkövetési módok és magatartások a prostituált vonatkozásában megállapíthatóak legyenek, őt a prostitúciós magatartásra erőszakkal vagy fenyegetéssel kényszerítsék, vagy – mint jelen ügyben - megtevesztéssel, kiszolgáltatott helyzetének stb. kihasználásával bírják rá. Mivel a kényszermunka bűntettéhez szükséges sértetti minőség sértett2 sértett részéről aggálytalanul fennáll, az emberkereskedelem és kényszermunka bűntettének a Btk. 192.§ (4) bekezdése szerinti minősített esetét kell megállapítani, mely bűncselekmény elnyeli a kitartottság bűntettét.

[119] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelve az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (a továbbiakban: irányelv) 2. cikk (2) bekezdése szerint a kiszolgáltatott helyzet olyan helyzet, amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.

[120] A Btk. 192.§-ához fűzött indokolás szerint a kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége; továbbá a kiszolgáltatott helyzetet előidézhetheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is. Utóbbi esetben az elkövetői visszaélés a már meglévő kiszolgáltatott helyzet fenntartásával vagy az abból való kilábalás megakadályozásával valósulhat meg.

[121] sértett2 sértett vonatkozásában a külföldi, majd belföldi prostitúciós tevékenység folytatására való rábírás elemei a tényállásban benne foglaltatnak.

[122] A sértett kiszolgáltatott mivoltát megalapozzák az alábbi tények:

- sértett2 sértett, a középiskolát félbehagyta és semmilyen szakképzettséggel nem rendelkezett, 15 éves korától végzett prostitúciós tevékenységet, hogy a nehéz anyagi körülmények között, albérlésben élő édesanyját és beteg testvérét segítse.
- A sértett 16 éves volt, amikor Terhelt1 I.r. vádlottal szerelmi, majd élettársi kapcsolatot létesített Terhelt2 II.r. vádlott Település2i háztartásában.
- Az ő részéről az érzelmi elköteleződés az I.r. vádlott megtévesztő magatartása folytán mindvégig fennállt, a jövőbeli életét az I.r. terhelttel együtt tervezte annak ellenére, hogy az ő külföldi munkavégzésének ideje alatt az I.r. vádlott más nővel alapított családot.
- A prostitúciós tevékenységet kényszerből, undorral végezte, jobb lehetőség hiányában, kizárólag azért, hogy megteremtse az I.r. vádlottal közös élet anyagi feltételeit és vele újra együtt élhessen.

[123] Mindez azt jelenti, hogy Terhelt1 vádlott a korábban is prostituáltként dolgozó, saját megélhetését kizárólag ebből biztosító sértett2 sértett életét – visszaélve az érzelmi kötődésével – leuralta, a sértett helyzetéből a maga és igazi családja számára kovácsolt előnyt [a Kúria Bfv.III.854/2023/9. számú határozata [63] bekezdés].

[124] Az emberkereskedelem büntetétéhez fűzött miniszteri indoklás szerint a kizsákmányolás pontos definícióját a 2011/36/EU irányelv, és egyéb, az emberkereskedelem megelőzésére és leküzdésére vonatkozó nemzetközi dokumentumok nem adják meg, csupán annak tipikus, minimálisan büntetendő előfordulási eseteit sorolják fel, így többek között a más prostitúciójának kihasználását is. Erre tekintettel a törvény megfelelő absztrakcióval határozza meg értelmező rendelkezésben a kizsákmányolás fogalmát, miszerint a kizsákmányolás a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy abban tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzésére törekvés. Így a törvénybe foglalt értelmező rendelkezés szerint a kizsákmányolás központi fogalmi elemei: a kiszolgáltatott helyzettel visszaélés, illetve az előny szerzésére törekvés. A kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége, a kiszolgáltatott helyzetet előidézhetheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is. Utóbbi esetben az elkövetői visszaélés a már meglévő kiszolgáltatott helyzet fenntartásával, vagy az abból való kilábalás megakadályozásával valósulhat meg. A kizsákmányolási célzat fennáll már azzal, hogy az elkövető törekszik az előny megszerzésére.

[125] Érzelmi függőségi viszony állt fenn a vádlott és a sértett között. Terhelt1 I.r. vádlott sértett2 sértett erős kötődési vágyát, az irányában tanúsított érzelmeit, az iránta érzett szerelmét, az ebből eredő emocionálisan kiszolgáltatott helyzetét használta ki a sértett - prostitúcióval megkeresett - pénzének elvétele során.

[126] Bár nem Terhelt1 I.r. vádlott alakította ki a kiszolgáltatott állapotot, de táplálta a sértett iránta tanúsított gyengéd érzelmeit, az esetleges közös jövő ábrándjának képét benne fenntartotta, ily módon őt megtévesztette, és ki is használta a sértett pénzének megszerzésére. Ez a megtévesztő magatartás a kizsákmányoláshoz kapcsolódik, a célzat elérését szolgálja, mivel az előny megszerzésére törekvés ezáltal - a sértett érzelmi megtévesztésével – realizálódik [Győri Ítéltábla Bfv.I.93/2021/33. számú és a Kúria Bfv.III.854/2023/9. számú határozata].

[127] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyesen vette számba. Kétségtelen tény, hogy Terhelt1 I.r. vádlott immár 3 kiskorú gyermeket tart el, azonban a kiskorú gyermekek eltartásának enyhítő hatását nagy mértékben csökkenti az a körülmény, miszerint az I.r. vádlott a családját kizárólag arra a jövedelemre alapította, amit a sértett2 sérelmére elkövetett bűncselekmény útján szerzett. Az élettársát és a sorban születő gyermekeket legalább 2 évig ebből tartotta el, ő maga jövedelemszerző tevékenységet nem folytatott.

[128] Ugyancsak kisebb súllyal esik latba, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezett ítéletének meghozatala óta újabb egy év telt el, mely nem róható a vádlott terhére.

[129] Súlyosító tényező viszont az I.r. vádlottnak a II-III.r. vádlottat bűnbe sodró szerepe, hiszen ő költöztette a szülők házba az általa hajléktalanná tett sértett1 sértettet.

[130] Terhelt1 I.r. vádlott esetében a halmazat miatt a büntetési tétel 5-13 év, a középértéke 9 év. A hosszabb időmúlás ellenére az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés nem eltúlzott, hanem továbbra is szükséges a Btk. 79.§-ában foglalt büntetési célok eléréséhez, egyben tetтарыos is. Kis mértékű változtatásnak a Be. 605.§ (2) bekezdése értelmében nincsen helye. Ezért az enyhítés irányában nem volt törvényes indok.

[131] Az I.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmények jellegéből adódó parazita életvitel miatt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés a Btk. 61.§ (1) bekezdése és a 62.§ (1) bekezdés alapján mindhárom terhelttel szemben indokolt és igazodik a szabadságvesztés büntetések mértékéhez.

[132] A beszámítás a Btk. 92.§ (1) - (2) bekezdés, illetve a (3) bekezdés a/ pontja alapján Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában akként helyes, hogy 2021. november 19. napjáig volt az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig letartóztatásban. A Veszprémi Járásbíróság nyomozási bírója 2021. november 17. napján kelt Bny.766/2021/3. számú határozatával elutasította a letartóztatás meghosszabbítására irányuló ügyészi indítványt és elrendelte a bűnügyi felügyelet, de ez a döntés az ügyész fellebbezése folytán nem emelkedett nyomban jogerőre. Az előző végzéssel meghosszabbított letartóztatás 2021. november 19. napján járt le és 2021. november 20-án hatályosult a bűnügyi felügyelet.

[133] A bűnügyi felügyeletben töltött idő szabadságvesztésbe történt beszámításáról az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett, de ez utóbbi beszámítási módját ki kell egészíteni a Btk. 92.§ (4) bekezdés alapján azzal, hogy a beszámítás után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

[134] sértett1 sértett 2024. szeptember 28. napján elhunyt, vagyis jogképessége – és ezáltal a Pp.33.§ szerinti perképessége - a halálával megszűnt a Ptk.2:4.§ szerint. Az eseti gondnok által a sértett javára bejelentett és az elsőfokú bíróság által érdemben elbírált polgári jogi igényt a másodfokú bíróság a Be. 571.§ (3) bekezdésére is figyelemmel a Be. 560.§ (1) bekezdés h/ pontja alapján egyéb törvényes útra utasította, mivel a magánfélnek nincs polgári perbeli jogképessége. Értелеmszerűen mellőzte az illetékfizetési kötelezettséget is.

[135] A polgári jogi igény tárgyát képezett ingatlan értéke, 1.500.000 forint, melyet vételárként Terhelt1 I.r. vádlott a csalás bűntette elkövetése útján jogtalanul megtartott, a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján vagyonelkobzás alá esik.

[136] Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a nagyobb haszon megszerzése érdekében ráfordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a bűncselekmény az elkövető számára végső soron nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonelkobzás mértéke nem csökkenthető a bűncselekmény megvalósításával összefüggő kiadásokkal. Vagyis a közüzemi számlákra költött pénz összege nem vonható le.

[137] A sértett2 sértett prostitúciós tevékenységéből megszerzett – helyesen - 1.808.463 forintra kellett a vagyonelkobzást elrendelni Terhelt1 I.r. vádlottal szemben a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján. (A fent írt 1.500.000 forint és az 1.808.463 forint összege képezi a vagyonelkobzás összegét, azaz 3.068.463 forintot.)

[138] E jogszabályi rendelkezést értelmező 69/2008. BK vélemény I. pontjának iránymutatása alapján a vagyonelkobzás célja a bűnös úton elért vagyongyarapodás elvonása. A vagyonelkobzásnak – mint minden anyagi jogi rendelkezésnek – az eljárás során felderített és bizonyított tényeken kell alapulnia.

[139] A vagyonelkobzás tekintetében az elsőfokú bíróság egy – a bizonyítékok figyelembevételével megállapított – tényeken alapuló számítási módot alkalmazott, amely a felülmérlegelés tilalma okán nem támadható. Kizárólag azokat az összegeket vette figyelembe, amiket a sértett igazoltan juttatott Terhelt1 I.r. vádlott részére.

[140] A Btk. 74/A.§ (1) bekezdés, illetve a (2) bekezdés c/ pont szerint az ellenkező bizonyításáig vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető az emberkereskedelem és kényszerszermunka bűntette elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan, kivéve ha bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

[141] A Btk. 74.§ (2) bekezdés alapján vagyonelkobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott.

[142] Terhelt1 I.r. vádlott költözött be a féltestvére tanú6 nevére a II. tényállási pontban megjelölt elkövetési időszakban megvásárolt Település1i ingatlanba, amelyet bővített és felújított. Legális jövedelemforrással nem rendelkezett sem ő, sem az ingatlan kiskorú tulajdonosa. Az I.r. vádlott nem bizonyította, hogy más személy tulajdonában lévő, de általa lakott családi ház, melybe jelentős beruházásokat eszközölt, nem bűncselekményből származik, ezért a rendelkező részben pontosan megjelölt ingatlanra a másodfokú bíróság - a Btk. 74/A.§ (1) bekezdés, illetve (2) bekezdés c/ pontja és a 74.§ (2) bekezdés alapján - ún. kiterjesztett vagyonelkobzást alkalmazott.

[143] Az ítéltábla a 2024. november 6. napján hozott Bf.III.94/2024/20. számú ítéletében már döntött arról, hogy a pénzben kifejezett vagyonelkobzás biztosítására az ítéltábla a Terhelt1 I.r. vádlott tulajdonában lévő Település2i ingatlan ¼ tulajdoni hányadára, továbbá a fentebb írt vagyonelkobzással érintett Település1i ingatlanra zár alá vételt rendelt el a Be. 324.§ (3) bekezdés a/ pontja, illetve 325.§ (3) bekezdés szerint el az eljárás jogerős befejezéséig azzal, hogy ez a rendelkezés előzetesen végrehajtható. Intézkedett a Be. 328.§

(1) bekezdés értelmében a zár alá vétel tényének a közhiteles nyilvántartásba való bejegyeztetéséről.

[144] Ezt a rendelkezést a Kúrai Bhar.II.624/2025/20. számú végzésével helybenhagyta, az joghatályos.

[145] A Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletben elrendelt 3000 euró-t érintő vagyoneklobzás vonatkozásában az ítéltábla a rendelkezést akként helyesbítette, hogy a szám2. számon kezelt és szám3. szám alatt nyilvántartott összeg pénzneme *forint* [Székesfehérvári Törvényszék 22.B.13/2022/15. és 19. számú utóiratok].

[146] Az ügyész átiratában indítványozta, hogy a nyomozás során lefoglalt táblagépet, laptopot és mobiltelefont - a lefoglalás megszüntetése mellett - a Be. 323.§ (1) bekezdése alapján a vagyoneklobzás biztosítása érdekében a bíróság tartsa vissza.

[147] A másodfokú bíróság nem látta ezen intézkedésnek ténybeli alapját, mivel az ingóságokra értébecslés nem történt, tehát nem állapítható meg, hogy fedezetül szolgálgatnak-e legalább részben a vagyoneklobzásra.

[148] Pótolta viszont a Be. 321.§ (5a) bekezdésben írt figyelmeztetést, miszerint Terhelt1 I.r. vádlottat, hogy ha - a lefoglalás megszüntetésével érintett és részlére kiadni rendelt dolog átvételére jogosultjaként - a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[149] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 21. napján kihirdetett 22.B.13/2022/105. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában - a rendelkező részben írottak szerint - a Be. 606.§ (1) bekezdés értelmében megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy.

[150] A Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította az Terhelt1 I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt

Győr, 2026. január 14.

Dr. Varga Gábor sk.
a tanács elnöke

dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

dr. Széplaki László sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Székesfehérvári Törvényszék 2024. június 21. napján kelt 22.B.13/2022/105. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. január 14.

Dr. Varga Gábor sk.
a tanács elnöke